

Svar, at der var faldet Resolution den 16. Juli. Jeg kender godt den Slags Resolutioner, den Slags Afslag; hvori der staaar, at det ansøgte kan ikke bevilges paa det foreliggende Grundlag, hvorefter der skal gaa fornøden Bekendtgørelse ud til Parterne, men jeg havde dog troet, at fornøden Bekendtgørelse var Bekendtgørelse til begge Parter, baade til den, der søger, og den anden Part, der er lige interesserede i at faa at vide, hvad Resultatet af Sagen er blevet.

Den sidste Sag, jeg skal omtale, er den Sag, hvorpaa den højtærede Justitsminister ofrede flest Ord. Det var den, om hvilken jeg havde sagt, at jeg havde indgivet en Ansøgning i 1916. Det beror paa en Lapsus fra min Side eller en Skrivefejl, at der staaar 1916, der skal staa 1917, hvad da ogsaa fremgaar af den næste Sætning, hvorefter det nu paa dette Tidspunkt havde været omtrent 2 Aar, inden jeg har faaet Svar. Jeg troede først, da jeg hørte den højtærede Minister udtale sig, at det var min Virksomhed; der var saa uoverskuelig, at jeg ikke kunde erindre denne Sag, men efter at have undersøgt Sagen i Ministeriet i Dag er jeg kommet til den Overbevisning, at det er den højtærede Justitsministers Virksomhed, der er saa uoverskuelig, at han ikke har kunnet sætte sig tilstrækkeligt ind i denne Sag. Det er givet, at jeg bedre er inde i mine enkelte Sager end Ministeren i alle de mange forskellige Sager. Jeg har intet haft med Sagen at gøre før i 1917, og naar den højtærede Justitsminister siger, at det ærede Medlem indsendte Ansøgning i 1915, for derved at vise, hvor langtrukken Sagen har været fra min Side, passer det ikke; det var en anden Sagfører, som optraadte i 1915; det vilde Ministeren have set, hvis han havde undersøgt Sagen. Jeg traadte til et halvt Aar efter, at Ministeriet havde afgivet Resolution med Afslag. Denne sidste Sag var baseret paa et ganske andet Grundlag end den første, den har nu været omtrent 2 Aar, og der er endnu ikke faldet Resolution. Efter de sidste Bemærkninger om denne Sag fra den højtærede Justitsminister skulde man tro, at jeg her den 21. Oktober begaar den Dumhed at staa op og bebrejde Ministeriet, at jeg ikke har faaet Svar paa Sagen, og samtidig sidder og flikker sammen paa et Indlæg, som jeg indsender den 24. Oktober. Men saadan er det ikke gaaet til. Jeg har den 22. Oktober henvendt mig i Ministeriet for at faa at vide, hvad der blev af Sagen, og der har man, da der var et enkelt Punkt, man ikke var ganske klar over, gjort den Henstilling til

mig, om jeg blot kunde skrive nogle faa Linier om et enkelt Punkt, saa skulde man se nærmere paa Sagen og skaffe et Resultat. Jeg har absolut ikke trukket Sagen ud, men har tværtimod givet den Oplysning, man ønskede. Det er altsaa ikke mig, der har fejlet her som Sagfører, og det vil jeg gerne pointere; jeg tror derimod, at jeg vil kunne føre den Anke, som den højtærede Justitsminister med saa megen Overlegenhed brugte overfor mig, over paa ham selv og spørge: Hvi ser du Skæven i din Broders Øje, men Bjælken i dit eget bliver du ikke var?

Samuelson: Den højtærede Statsminister var saa elskværdig at beskæftige sig med det Spørgsmaal, jeg tillod mig at stille til Ministeren, da jeg havde Ordet forleden Dag. Imidlertid har Ministeren tilladt sig at omforme Spørgsmaalet, og det beklager jeg ikke at kunne billige. Mit Spørgsmaal gik ikke ud paa at faa at vide, hvorfor Amtmand Rytter ikke kunde faa Lov til at lede Forhandlingerne i den sidste Lagtingssamling, men derimod gik det, som Rigsdagstidende vil vise, ud paa, om det var absolut nødvendigt, at Amtmandsskiftet skulde foregaa netop ved Lagtingssamlingens Begyndelse. Dette Spørgsmaal har jeg ikke faaet besvaret. Amtmanden begærede sin Afsked eller Forflyttelse allerede i Marts, Lagtingsvalget fandt Sted i April. Amtmanden var i København i Slutningen af Maj og i Begyndelsen af Juni, og der vilde da formentlig have været Lejlighed til at træffe den fornødne Aftale om Amtmandsskiftet. Efter at Amtmanden i Midten af Juni var kommet tilbage til Færøerne, udtalte han — og han plejer ikke at fare med løs Tale —, at hans Afrejse først vilde finde Sted efter Lagtingssamlingen. Jeg spørger fremdeles: Var det absolut nødvendigt, at Amtmandsskiftet skulde foregaa netop ved Lagtingssamlingens Begyndelse? Og jeg tillader mig at tilføje endnu et Spørgsmaal: Naar Resultatet af Lagtingsvalget, som foregik i April Maaned, var Grunden til, at Amtmand Rytter ikke maatte have Lov til at lede Lagtingssamlingen, hvorfor foregik Amtmandsskiftet saa ikke umiddelbart efter, at Lagtingsvalget var forbi, og hvorfor fik Amtmand Rytter, da han i Maj—Juni var i København, ikke at vide, at han skulde fratræde før Lagtingssamlingen?

Medens jeg saaledes ikke kan erkende, at jeg har faaet Svar paa mit Spørgsmaal, skal jeg indrømme, at den højtærede Ministers Bemærkninger til mig angaaende